

ΙΕ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ
ΛΒ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 Τ.Κ.570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

22᾽ Ιανουαρίου 2023

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου
(+96),
τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου
τοῦ Πέρσου (+628),
καί τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος τοῦ νέου
(+1991)

Ἦχος βαρὺς Ἑωθινόν ι΄(10^ο)

Ἀπόστολος ΛΒ Κυριακῆς :
Πρὸς Τιμόθεον Α΄ 4,9-15.

«Πιστός ὁ λόγος»

Εὐαγγέλιον ΙΕ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ:
Κατὰ Λουκᾶν 19,1-10

«Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ»

**Ὁ Ἰησοῦς καταδέχεται τὸν ἀρχιτελώνη
Ζακχαῖο καὶ ἐπισκέπτεται τὸ σπίτι του.**

* * *

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 21, 1-14.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Η ΤΡΙΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ

ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ

Η ΕΓΓΥΗΣΗ - ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ

ΠΟΥ Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΚΥΡΙΟΣ

ΔΙΔΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟ

Τό μυστικό τῆς ἐπισυναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων στήν Ἐκκλησία.

Ὁ ἀναστάς Κύριος Ἰησοῦς φανερώνεται σέ ἑπτά μαθητές του στήν παραλία τῆς λίμνης Τιβεριάδος. Ὁ ἀριθμός ἑπτά εἶναι συμβολικός καί σημαίνει τό σύνολο τῆς Ἐκκλησίας! Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν μέ τό «σημεῖο» - θαῦμα τῆς πλούσιας ἀλιείας δείχνει παραστατικά, διαβεβαιώνει τήν Ἐκκλησία, ὅτι αὐτός θά εἶναι ὁ Κύριος καί Ἐργάτης τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς! Αὐτός θά ψαρεύει, διά τῶν Ἀποστόλων τούς ἀνθρώπους καί θά αὐξάνει τήν Ἐκκλησία του. Οἱ Ἱεραπόστολοι ἔχουν χρέος νά ἐμπιστεύονται τό λόγο Του καί νά ὑπακούουν, νά τόν ἐκτελοῦν.

Ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος εἶναι ὁ κόσμος, στόν ὁποῖον ὁ Κύριος ἀποστέλλει

τούς Μαθητές Του. Ἡ θαυματουργική ἀλειτουργία δείχνει τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ὁ Χριστός ἀποστέλλει στὸν κόσμον. Τό μυστικό εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ὡς Πρωτεργάτου καὶ Κυρίου τοῦ ἔργου καὶ ἡ μετὰ πίστεως ὑπακοή στό λόγο Του, τὴν ἐντολή Του.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ,

Τόν καιρό ἐκεῖνο

1 ἐφάνερωσεν ἑαυτόν ὁ Ἰησοῦς

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν,

ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε πάλι στοὺς μα-

θητές του, ἀφοῦ ἀναστήθηκε

ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·

ἐφάνερωσε δέ οὕτως.

στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδας.

Ἐμφανίστηκε δέ ὡς ἐξῆς:

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος

καὶ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,

καὶ Ναθανάηλ

ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας

καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου

καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Ἦταν μαζί ὁ Σίμων Πέτρος, ὁ Θωμᾶς

πού λεγόταν Δίδυμος, ὁ Ναθανάηλ πού

καταγόταν ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,

οἱ δύο γιοῖ τοῦ Ζεβεδαίου κι ἄλλοι

δύο ἀπὸ τοὺς μαθητές του.

Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος·

3 - Ὑπάγω ἀλιεύειν.

Τούς λέει ὁ Σίμων Πέτρος: Πηγαίνω νὰ ψαρέψω.

Λέγουσιν αὐτῷ·

- Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί.

Τοῦ λένει: - Ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς μαζί σου.

Ἐξῆλθον

καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς

καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν.

Βγῆκαν ἔξω κι ἀμέσως ἀνέβηκαν στὸ πλοῖο, κι ὅλη ἐκείνη τῆ νύχτα δέν ἔπιασαν τίποτα.

4 Πρωΐας δέ ἤδη γενομένης
ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν·
οὐ μὲν τοι ἤδησαν οἱ μαθηταί,
ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

Ὅταν πιά ξημέρωσε, στάθηκε ὁ Ἰησοῦς στὸ γιαλό· οἱ μαθητές ὅμως δέν ἤξεραν ὅτι ἦταν ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε;

Τούς λέει τότε ὁ Ἰησοῦς: - Παιδιά, μὴ πως ἔχετε κάτι γιὰ προσφάγι;

Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·

6 - Οὐ.

Τοῦ ἀποκρίθηκαν: - Ὅχι.

Ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς·

- Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
τὸ δίκτυον καὶ εὐρήσετε.

Ἐκεῖνος τότε τούς λέει: - Ρίξτε τό δίχτυ
στή δεξιὰ μεριά τοῦ πλοίου καί θά
βρῆτε.

Ἔβαλον οὖν

καί οὐκέτι αὐτό ἐλκύσαι ἴσχυσαν
ἀπό τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

Πραγματικά, ἔριξαν τό δίχτυ, καί τά
ψάρια ἦταν τόσο πολλά, πού δέν
μποροῦσαν νά τό τραβήξουν.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητής ἐκεῖνος,
ὄν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ·
- Ὁ Κύριος ἐστὶ.

Λέει τότε στόν Πέτρο ὁ μαθητής
ἐκεῖνος πού ὁ Ἰησοῦς τόν ἀγαποῦσε: - Ὁ
Κύριος εἶναι!

Σίμων οὖν Πέτρος

ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι,
τόν ἐπενδύτην διεζώσατο
(ἦν γάρ γυμνός)

καί ἔβαλεν ἑαυτόν εἰς τήν θάλασσαν.

Μόλις ἄκουσε ὁ Σίμων Πέτρος πώς
εἶναι ὁ Κύριος, ζώστηκε τό ἱμάτιό του,
ἐπειδὴ ἦταν γυμνός, καί ρίχτηκε στό
νερό.

8 Οἱ δέ ἄλλοι μαθηταί

τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον,
(οὐ γάρ ἦσαν μακρὰν ἀπό τῆς γῆς,
ἀλλ' ὡς ἀπό πηγῶν διακοσίων),
σύροντες τό δίχτυον τῶν ἰχθύων.

Οἱ ἄλλοι μαθητές ἦρθαν μέ τό πλοιά-
ριο, γιατί δέν ἀπείχαν πολύ ἀπό τή

στεριά, παρά μόνο εκατό περίπου μέτρα, σέρνοντας τό δίχτυ μέ τά ψάρια.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τήν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιάν κειμένην καί ὀψάριον ἐπικείμενον καί ἄρτον.

Ὅταν ἀποβιδάστηκαν στή στεριά, βλέπουν ἐκεῖ ἀναμμένα κάρβουνα κι ἕνα ψάρι πάνω στή φωτιά καί ψωμί.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Ἐνέγκατε ἀπό τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς· - Φέρτε ἀπό τά ψάρια πού πιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος

καί εἴλκυσε τό δίχτυον ἐπί τῆς γῆς, μεστόν ἰχθύων μεγάλων ἑκατόν πεντήκοντα τριῶν καί τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τό δίχτυον.

Ἀνέβηκε τότε στό πλοῖο ὁ Σίμων Πέτρος καί τράβηξε τό δίχτυ στή στεριά γεμάτο μεγάλα ψάρια, γιά τήν ἀκρίβεια ἑκατόν πενήντα τρία. Κι ἐνῶ ἦταν τόσο πολλά τά ψάρια, τό δίχτυ δέν σκίστηκε.

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

12 - Δεῦτε ἀριστήσατε.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς· - Ἐλᾶτε νά φᾶτε.

Οὐδεῖς δέ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν σύ τις εἶ;

Εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

Καί κανεῖς ἀπό τούς μαθητές δέν

τολμουσε να Τόν ρωτήσει, «Εσύ ποιός είσαι;», γιατί ἤξεραν πώς εἶναι ὁ Κύριος.

13 Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καί λαμβάνει τόν ἄρτον καί δίδωσιν αὐτοῖς καί τό ὄψάριον ὁμοίως.

Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, παίρνει τό ψωμί καί τούς τό μοιράζει. Τό ἴδιο ἔκανε καί μέ τό ψάρι.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Αὐτή ἦταν ἡ τρίτη ἐμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ στους μαθητές μετά τήν ἀνάστασή Του.

Καταβασίαι προεόρτιαι.

Ἦχος γ΄.

Ὦδὴ α΄.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος
ἐπεπόλευσε ποτέ
ὡσεὶ τεῖχος γάρ ἐπάγη
ἐκατέρωθεν ὕδωρ
λαῶ πεζοποντοποροῦντι
καί θεαρέστως μέλποντι·
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ὦδὴ γ΄.

Τό στερέωμα τῶν ἐπὶ Σοί πεποιθότων

στερέωσον, Κύριε, τήν Ἐκκλησίαν,
ἦν ἐκτήσω / τῷ τιμίῳ Σου αἵματι.

Ὡδή δ'.

Εκάλυψεν οὐρανοὺς
ἡ ἀρετή Σου, Χριστέ
τῆς κιβωτοῦ γάρ προελθῶν
τοῦ ἁγιάσματος Σου,
τῆς ἀφθόρου Μητρός,
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου
ᾧφθης ὡς Βρέφος
ἀγκαλοφορούμενος
καί ἐπληρώθη τά πάντα
τῆς Σῆς αἰνέσεως.

Ὡδή ε'.

Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς
ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν
ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον,
«ὦ τάλας, ἐβόα, ἐγώ!
πρό γάρ εἶδον σωματούμενον Θεόν
φωτός ἀνεσπέρου
καί εἰρήνης δεσπύζοντα».

Ὡδή στ'.

Εβόησέ Σοι ἰδὼν ὁ Πρέσβυς
τοῖς ὀφθαλμοῖς τόν σωτήριον,
ὁ λαοῖς ἐπέστη·
ἐκ Θεοῦ, Χριστέ, Σύ Θεός μου.

Ὡδή ζ'.

Σέ, τόν ἐν πυρί δροσίσαντα
Παῖδας θεολογήσαντας

καί Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα,
 Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν
 εὐσεβῶς μελωδοῦντες·
 εὐλογητός ὁ Θεός,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ ἡ΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ἄστέκτῳ πυρί ἐνωθέντες
 οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι,
 τῇ φλογί δέ μή λωθηθέντες
 θεῖον ὕμνον ἔμελπον·
 εὐλογεῖτε πάντα τά ἔργα τόν Κύριον
 καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

«Ἡ Τιμιωτέρα»

Ὦδὴ θ΄.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς
 πάντων τῶν Χριστιανῶν,
 σκέπε, φρούρει, φύλαττε
 τοὺς ἐλπίζοντας εἰς Σέ.

Εν νόμῳ, σκιᾷ καί γράμματι
 τύπον κατίδωμεν, οἱ πιστοί·
 πᾶν ἄρσεν, τό τήν μήτραν διανοῖγον,
 ἅγιον Θεῶ·
 διό πρωτότοκον Λόγον,
 Πατρός ἀνάρχου Υἱόν,

πρωτοτοκούμενον Μητρί
ἀπειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον ι'

Τιβεριάδος θάλασσα
σύν παισί Ζεβεδαίου
Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε,
σύν δυσὶν ἄλλοις πάλαι
καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν·
οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει
ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες
πλήθος εἶλκον ἰχθύων·
Ὅν Πέτρος γνούς
πρὸς αὐτόν ἐνήχετο· οἷς τό τρίτον
φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε
καὶ ἰχθύων ἐπ' ἀνδράκων.

[Θεοτοκίον

Τὸν ἀναστάντα Κύριον
τριήμερον ἐκ τάφου,
Παρθένε, καδικέτευε
ὑπὲρ τῶν Σε ὑμνούντων
καὶ πόθῳ μακαριζόντων·
Σέ γάρ ἔχομεν πάντες
καταφυγὴν σωτήριον
καὶ μεσίτιν πρὸς Τοῦτον·
κλῆρος γάρ Σός
καὶ οἰκέται πέλομεν, Θεοτόκε,
καὶ πρὸς τὴν Σὴν ἀντίληψιν
ἅπαντες ἀφορῶμεν.]

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων

Ἦχος 6'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Δυὰς φωτοειδέστατος,
 σήμερον ἀπαστράπτουσα,
 φαιδρότερον τοῦ ἡλίου,
 πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει,
 Τιμόθεος Ἀπόστολος,
 τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος,
 καὶ θεῖος Ἀναστάσιος,
 τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης,
 καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Πανάμωμε Μητρόδεε,
 τὸ μέγα περιήχημα,
 τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων,
 καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων,
 τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον,
 ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου,
 ἡμῖν Θεογεννήτρια,
 ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι,
 τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστω.

Δοξαστικόν 1'

Ἦχος πλ. 6'

Μετά τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον
 καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
 ἀδυμοῦντες ὡς εἰκός,
 ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, Χριστέ, οἱ μαθηταί
 πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν·
 καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα

καί ἄγρα οὐδαμοῦ!
 Ἄλλά σύ, Σῶτερ, ἐμφανισθεῖς,
 ὡς Δεσπότης πάντων,
 δεξιοῖς τά δίκτυα κελεύεις βαλεῖν.
 Καί ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς
 καί πλῆθος τῶν ἰχθύων πολύ.
 Καί δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ!
 Οὗ μετασχόντων τότε Σου τῶν μαθητῶν
 καί ἡμᾶς νῦν, νοητῶς,
 καταξίωσον ἐντρυφῆσαι,
 φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον.

Ἦχος βαρὺς

Κατέλυσας

τῷ Σταυρῷ Σου τόν θάνατον
 ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τόν Παράδεισον
 τῶν Μυροφόρων τόν θρῆνον μετέβαλες
 καί τοῖς Σοῖς Ἀποστόλοις
 κηρύττειν ἐπέταξας
 ὅτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός,
 παρέχων τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος δ'

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς,
 καί νήφων ἐν πᾶσιν,
 ἀγαθὴν συνείδησιν
 ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος,
 ἦντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους

τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα
καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἀπόστολε Τιμόθεε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄς παρακαλέσωμε τὸν Κύριο!

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, δέξου τὴν παράκλησίν μας
καὶ ἱκανοποίησε τὸ αἴτημά μας!

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα
καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων
εἰς λειτουργίαν τῆς Σῆς δόξης,

Δέσποτα Κύριε Θεέ μας, πού ἔχεις
ἐγκαταστήσει στοὺς οὐρανοὺς τάξεις καὶ
στρατείες Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, γιὰ
νά ὑπηρετοῦν μέ εὐλάβεια τὴ δόξα Σου,

ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν
εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι
συλλειτουργούντων ἡμῖν
καὶ συνδοξολογούντων
τὴν Σὴν ἀγαθότητα,

κάνε καὶ τώρα, καθὼς μπαίνομε μέσα στὸν
ἅγιο Ναό Σου, γιὰ νά λατρέψωμε τὴ δόξα
Σου, νά μποῦν μαζί μας ἅγιοι Ἄγγελοι πού

θά συλλειτουργήσουν μαζί μας και θά δο-
ξολογήσωμε μαζί τήν αγαθότητά Σου.

Ότι πρέπει Σοι
πᾶσα δόξα, τιμή και προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ
και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
νῦν και αἰεί
και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Γιατί Ἐσένα πρέπει ὅλοι νά δοξάζωμε, νά
τιμοῦμε και νά προσκυνοῦμε: τόν Πατέρα,
τόν Υἱό και τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τώρα και
πάντοτε και στούς ἀτέλειωτους αἰῶνες.

Ἄμήν.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν Ἁγίων Σου
πάντοτε, νῦν και αἰεί
και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμήν.

Τό ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον
Κατέλυσας
τῷ Σταυρῷ Σου τόν θάνατον...

Τά ἀπολυτίκια τοῦ ναοῦ...

Κοντάκιον

Περίοδου 15 Ἰαν. – 9 Φεβρ.

Ἦχος α΄.

Ό μήτραν παρθενικήν
ἀγιάσας τῷ τόκῳ Σου
Καί χειρας τοῦ Συμεών

εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε,

Προφθάσας καὶ νῦν
ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός.

Ἄλλ' εἰρήνευσον
ἐν πολέμοις τό πολίτευμα

Καί κραταίωσον
Βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας,

Ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα·
ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
καὶ παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,

τούς ταπεινούς καὶ ἀναξίους δούλους Σου
καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
καὶ δοξολογίαν προσάγειν·

Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν
τόν τρισάγιον ὕμνον
καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῇ χρηστότητί Σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον·
ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα
καὶ δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καὶ Σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεί
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. ...

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεός, Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΒ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμός 28.

Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ Αὐτοῦ δώσει.

11

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

1

**Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. 4,9-15.**

Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου πού κηρύττομε εἶναι ἀξιόπιστος (στιχ. 9).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στὸν Τιμόθεο, ἐπίσκοπο Ἐφέσου: «Τιμόθεε, αὐτό εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀποστολή σου.» καὶ σκιτσάρει μὲ παραστατικές ἀδρές γραμμές τό ἔργο πού ἔχει νά κάνη ὡς ἀπε-

σταλμένος του Χριστού και ποιμένας
στην Ἔφεσο και ὡς διάκονος και ιερουργός
του μυστηρίου του λόγου του Ευαγγελίου
ανάμεσα στο ποιμνιό του. Ὁ λόγος του
Θεοῦ που ἐκφράζει τὴν ἀγάπη Του για
τόν ἄνθρωπο και εἶναι ἡ ἐλπίδα τῶν
πιστῶν, πρέπει νά ιερουργεῖται πρῶτα
στή ζωὴ του ποιμένα.

Τέκνον Τιμόθεε,

9 πιστός ὁ λόγος

και πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·

Αὐτό που λέω εἶναι ἀλήθεια

και ἀξίζει νά γίνῃ πέρα για πέρα ἀποδεκτό

ἀπό ὅλους·

10 εἰς τοῦτο γάρ

και κοπιῶμεν και ὄνειδιζόμεθα,

κι ἐμεῖς γι' αὐτό ὑπομένουμε κόπους

και ὄνειδισμούς

ὅτι ἠλπικαμεν ἐπί Θεῷ ζῶντι,

γιατί στηρίξαμε τίς ἐλπίδες μας σέ Θεό

ζωντανό,

ὅς ἐστι σωτήρ πάντων ἀνθρώπων,

που εἶναι σωτήρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων

μάλιστα πιστῶν.

και ἰδιαίτερα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελε ταῦτα και δίδασκε.

Αὐτά νά παραγγέλλεις και νά διδάσκεις.

12 Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω,

Κανείς νά μή σέ καταφρονῇ που εἶσαι

ἀκόμη νέος,

ἀλλά τύπος γίνου τῶν πιστῶν

ἀντίθετα νά γίνης υπόδειγμα γιά τούς
πιστούς

ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ,
μέ τό λόγο, μέ τή συμπερφορά σου, μέ τήν
ἀγάπη,

ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐα.
μέ τήν πνευματική ζωή, μέ τήν πίστη,
μέ τήν ἀγνότητα.

13 Ἔως ἔρχομαι,
πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει,
τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.
Ὡσπου νά ἔρθω

συγκέντρωσε τήν προσοχή σου
στήν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν,
στίς συμβουλές καί στή διδασκαλία.

14 Μή ἀμέλει τοῦ ἐν σοί χάρισματος,
Μήν ἀφήνεις ἀχρησιμοποίητο τό χάρισμα
πού ἔχεις

ὃ ἐδόθη σοι διά προφητείας
καί πού σου δόθηκε ὅταν ὕστερα ἀπό
υπόδειξη τῶν προφητῶν τῆς Ἐκκλησίας
μετά ἐπιθέσεως

τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.
σέ χειροτόνησαν οἱ πρεσβύτεροι.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι,
Αὐτά νά ἔχεις στό νοῦ σου, πάνω σ' αὐτά
νά στέκης

ἵνα σου ἡ προκοπή φανερά ᾗ ἐν πᾶσιν.
ὥστε ἡ πρόοδός σου νά εἶναι φανερή σέ ὅλα.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος βαρύς. Ψαλμός 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καί ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωί τό ἑσέος Σου
καί τήν ἀλήθειάν Σου κατά νύκτα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί Σου,
καί ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν Σου ἀγαλλιόσομαι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἡ Εὐχή τοῦ Εὐαγγελίου

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλάνθρωπε Δέσποτα,

τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς

Λάμψε μέσα στίς καρδιές μας,

Δέσποτα φιλάνθρωπε,

τῆς θεογνωσίας Σου τό καθαρό φῶς

καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
διάνοιξον

εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμά-
των κατανόησιν.

κι ἄνοιξε διάπλατα τοῦ νοῦ μας τά μάτια,

γιά νά κατανοήσωμε τά εὐαγγελικά Σου

κηρύγματα.

Ἐνθες ἡμῖν

καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν

φόβον,

ἵνα, τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας

πάσας καταπατήσαντες
 πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν,
 πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν
 καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες.

Φύτεψε μέσα μας ἀκόμη
 τὸ φόβο τῶν θείων Σου ἐντολῶν,
 ὥστε ὅλες τίς σαρκικές ἐπιθυμίες νά
 καταπατήσωμε,
 γιὰ νά ζήσωμε ζωὴ πνευματική,
 καὶ ὅλα ὅσα εὐχαριστοῦν Ἐσένα
 νά φρονοῦμε καὶ νά πράττωμε.

Σὺ γάρ εἶ ὁ φωτισμός
 τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
 Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ
 καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
 νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Γιατί Ἐσύ ἴσαι πού φωτίζεις
 τά σώματα καὶ τίς ψυχές μας,
 Θεέ μας Χριστέ,
 καὶ σέ Σένα ἀναφέρομε τὴ δόξα,
 καθὼς καὶ στὸν Πατέρα Σου τὸν ἀναρχο
 καὶ στὸ συνἀναρχο καὶ συναἶδιο
 καὶ ζωοποιό Σου Πνεῦμα,
 τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν
 αἰώνων.

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΙΕ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ**

Λουκ. 19,1-10

Ἡ συνάντησις τοῦ Ἰησοῦ μέ τόν Ζακχαῖο

«Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τήν Ἱεριχώ»

Ὁ Ἰησοῦς καταδέχεται

τόν ἀρχιτελώνη Ζακχαῖο

καί ἐπισκέπτεται τό σπίτι του.

«Μετά δέ ταῦτα ὁ Θεός

ἐπί γῆς ὤφθη

καί τοῖς ἀνθρώποις συνενεστράφη!» (Ιερ.

Βαρούχ 3. 37-38)

«Ἦλθε γάρ ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου

ζητῆσαι καί σῶσαι τό ἀπολωλός» (Λουκ.

19,10)

Τό Εὐαγγέλιο τῆς 15^{ης} Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ διαβάζεται πάντοτε τήν Κυριακή πρὶν ἀπό τήν ἔναρξιν τοῦ Τριωδίου. Μπορεῖ νά θεωρηθῆ ὁ ἐπίλογος τῶν ἑορτῶν τῆς Θείας Ἐπιφανείας καί τό προανάκρουσμα τοῦ Τριωδίου, στό ὁποῖον ἑορτάζεται ὁ κύκλος τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας πού κορυφώνεται στή Σταύρωση, τήν Ἀνάστασις καί τήν Πεντηκοστή, δηλαδή στόν κύριο στόχο τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο.

Τό σημερινό Εὐαγγέλιο δείχνει τήν στάση πού πρέπει νά πάρη ὁ ἄνθρωπος

ἀπέναντι στό Σωτῆρα πού τοῦ στέλνει ὁ Θεός! Naί μὲν ὁ Θεός στέλνει τό Σωτῆρα, ἀλλά καί ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει ἀνάγκη τῆ σωτηρία πρέπει νά τήν ἀναζητᾶ!

Στό σημερινό Εὐαγγέλιο περιγράφονται ὀλοκάθαρα οἱ δύο παράγοντες τῆς σωτηρίας: Ὁ Ἔνας εἶναι ὁ Θεός πού κατεβαίνει καί ζητάει τόν ἄνθρωπο! Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει ἀνάγκη τῆ σωτηρία καί τήν ἀναζητᾶ καί ἀνταποκρίνεται πρόθυμα ἀπό ἐσωτερική δίψα στήν ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ. Ἐπισημαίνεται ἀκριβῶς αὐτή ἡ δίψα τοῦ ἀνθρώπου (τοῦ Ζακχαίου) καί ἡ λαχτᾶρα του νά συναντήση τό Θεό του, τῆ σωτηρία του, νά ἀποκαταστήση τῆ σχέση του μαζί Του, νά γνωρίση καί νά συνδεθῆ οὐσαστικά, νά κοινωνήση μέ τό Θεό του.

«Ἐπί γῆς ὄφθη καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.» (Βαρούχ, 3,37-38)

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ ἦλθε «ζητῆσαι καί σῶσαι τό ἀπολωλός». «Ὁ Πατήρ ἀπέσταλκε τόν Υἱόν σωτῆρα τοῦ κόσμου.» (Α΄ Ἰωάν. 4,14) Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο ἐκδηλώνεται μέ τήν καταδεχτικότητα τοῦ Θεοῦ πού συγκαταβαίνει καί ἔρχεται ἐκεῖ πού βρίσκεται αὐτός, τόν ὅποιον ἀγαπᾶ καί ἀναζητᾶ.

Ἡ «συνάντηση» τοῦ Ἰησοῦ μέ τόν Ζακ-

χαῖο, τόν πλούσιο ἀρχιτελώνη, σημαίνει σωτηρία καί ἀρχή νέας ζωῆς.

Τό λυτρωτικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ γιά τόν ἄνθρωπο ἀρχίζει μέ τόν ἐρχομό Του στόν κόσμο γιά νά τόν ἀναζητήση καί νά τόν σώση! Ὁ ἀρχιτελώνης μετανοεῖ καί διακηρύσσει τήν ἀπόφασή του, «ἐξομολογεῖται» τή μετάνοιά του.

Τό παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ, ὑποχρεώνει τήν Ἐκκλησία, τούς ἐντεταλμένους διαδόχους Του, νά ἀκολουθήσουν τήν κύρια κατεύθυνση τοῦ ἱεραποστολικοῦ Του ἔργου.

- 1 **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
 Τόν καιρό ἐκεῖνο
 διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τήν Ἰεριχώ.
 ὁ Ἰησοῦς μπῆκε στήν Ἰεριχώ
 καί περνοῦσε μέσα ἀπό τήν πόλη.
- 2 **Κ**αί ἰδοῦ,
 ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος·
 Ἐκεῖ ὑπῆρχε κάποιος
 πού τό ὄνομά του ἦταν Ζακχαῖος
 καί αὐτός ἦν ἀρχιτελώνης
 καί οὗτος ἦν πλούσιος
 ἦταν ἀρχιτελώνης καί πλούσιος
- 3 **καί ἐζήτει ἰδεῖν τόν Ἰησοῦν τίς ἐστι**
 καί προσπαθοῦσε νά δῆ ποιός εἶναι ὁ
 Ἰησοῦς·
καί οὐκ ἠδύνατο ἀπό τοῦ ὄχλου,
 δέν μπορούσε ὅμως ἐξαιτίας τοῦ πλήθους

ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρός ἦν.
καί γιατί ἦταν μικρόσωμος.

- 4 **Καί προδραμών ἔμπροσθεν**
Ἔτρεξε λοιπόν μπροστά πρὶν ἀπό τό
πλήθος
ἀνέβη ἐπί συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ Αὐτόν
κι ἀνέβηκε σέ μιά συκομουριά γιά νά Τόν δῆ
ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.
γιατί θά περνοῦσε ἀπό ἐκεῖ.
- 5 **Καί ὡς ἦλθεν ἐπί τόν τόπον**
Ὅταν ἔφτασε ὁ Ἰησοῦς στό σημεῖο ἐκεῖνο
ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν
κοίταξε πρὸς τά πάνω, τόν εἶδε
καί εἶπε πρὸς αὐτόν·
Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι·
καί τοῦ εἶπε· Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα,
σήμερον γάρ
ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ Με μείναι.
γιατί σήμερα πρέπει νά μείνω στό σπίτι σου.
- 6 **Καί σπεύσας κατέβη**
Ἐκεῖνος κατέβηκε γρήγορα
καί ὑπεδέξατο Αὐτόν χαίρων.
καί Τόν ὑποδέχτηκε μέ χαρά.
- 7 **Καί ἰδόντες πάντες**
διεγόγγυζον λέγοντες·
Ὅλοι ὅσοι τά εἶδαν αὐτά διαμαρτύρονταν κι
ἔλεγαν
ὅτι παρά ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ
εἰσῆλθε καταλῦσαι.
ὅτι πῆγε νά μείνη στό σπίτι ενός
ἁμαρτωλοῦ.

- 8 **Σταθείς δέ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν·**
 Σηκώθηκε ὁ Ζακχαῖος καὶ εἶπε στὸν
 Κύριο·
Ἴδού τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς·
 Κύριε, ὑπόσχομαι νὰ δώσω τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ
 ὑπάρχοντά μου στοὺς φτωχοὺς·
καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
 καὶ νὰ ἀνταποδώσω στὸ τετραπλάσιο
 ὅσα πῆρα μὲ ἀπάτη.
- 9 **Εἶπε δέ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι**
 Ὁ Ἰησοῦς ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτόν, εἶπε·
σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο,
 σήμερα αὕτη ἡ οἰκογένεια σώθηκε·
καθότι καὶ αὐτός υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
 γιατί κι αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ.
- 10 **Ἦλθε γάρ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου**
ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
 Ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου ἦρθε γιὰ νὰ
 ἀναζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ αὐτοὺς πού ἔχουν
 χάσει τὸ δρόμο τους.

**ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ
 ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Τετάρτη 25 Ἰανουαρίου

**Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου
 Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.**

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου,

τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας
 ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος
 ἐκζητήσαντι,
 καὶ τὰ κάλλη τοῦ φδέγματος
 προσετέθη σοι·
 Ἄλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 Πάτερ Γρηγόριε,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παρασκευὴ 27 Ἰανουαρίου

**Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου
 τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς
 ἐκλάμψασα χάρις,
 τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν·
 ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
 θησαυροὺς ἐναπέθετο,
 τὸ ὕψος ἡμῖν
 τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν.
 Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων,
 Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε,
 πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.